

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/101/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416206577
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1416206577.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Bianka Gelačíková a JUDr. Michaela Králová, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - B. M. V., trvale bytom Z. XX, O., t.č. bytom Q. XX, O., zastúpená advokátkou JUDr. Beátou Swanovou, so sídlom Jašíkova 2, Bratislava a otec - O. Q., bytom Z. XX, O., zastúpený advokátkou JUDr. Libušou Dočkalovou, so sídlom Lachova 32, Bratislava o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P 161/2016-9 zo dňa 19.07.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava IV uznesením č.k. 25P 161/2016-9 zo dňa 19.07.2016 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd nariadil matke maloletej, povinnosť odovzdať maloletú S. Q., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca.

2. Otec maloletej návrh odôvodnil tým, že znaleckým dokazovaním bola preukázaná dlhodobá drogová závislosť matky, na ktorú poukazyval v svojich podaniach. Maloletá sa nachádza vo faktickej starostlivosti matky, ktorá pre drogovú závislosť nie je spôsobilá vykonávať starostlivosť o maloletú, pretože v prípade intoxikácie alebo psychotickej epizódy hrozí riziko ohrozenia zdravia alebo života maloletej. Závery znaleckého posudku si vyžadujú prijatie neodkladného opatrenia v záujme maloletej. Podľa názoru otca, dieťa, ktoré je v starostlivosti matky od decembra 2015 nenapreduje, je na svoj vek zaostalé vo veku 3 rokov používa plienky, pomočuje sa, veršiky a riekanky neovláda, matka ju kŕmi, stále používa pri zaspávaní cumel', a tak zlyháva základná starostlivosť, ktorú nedokáže nahradiť ani starý otec maloletej, ktorý nemá dôvod sa o maloletú starať namiesto jej vlastného otca, ktorý má záujem sa starať o maloletú. Otec má väčšie osobnostné predpoklady na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti a lepšie materiálne podmienky na zabezpečenie jej životných potrieb.

3. Okresný súd pri rozhodnutí vychádzal z ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Okresný súd pri rozhodnutí vychádzal z vyjadrenia kolízneho opatrovníka maloletej zo dňa 18.07.2016, ktorý vyslovil názor, že podľa neho sú znalecké posudky v odbore psychológia, odvetvie poradenská psychológia, klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých a tiež znalecký posudok zo dňa 02.06.2016 znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria značne rozporuplné, a preto podľa názoru kolízneho opatrovníka navrhol v ďalšom konaní na pojednávaní vypočúť znalcov. Navrhol nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, do ktorého by boli pribratí aj starí rodičia z oboch strán, pretože na základe znaleckých posudkov je u oboch rodičov reálne riziko ich zlyhania. Starí rodičia vykonávajú dohľad nad starostlivosťou o maloletú a stav maloletej je podľa znalca v norme, maloletá vníma konflikty svojich rodičov. Rodina je zaradená do

projektu a.s. Orchidea, a tak je monitorovaná. Z prešetrených pomerov na strane matky neboli zistené nedostatky, ani bezprostredné ohrozenie maloletej, a preto kolízny opatrovník s prihladením na doterajšie dokazovanie nepovažuje za potrebné riešiť situáciu maloletej nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia.

4. Okresný súd vychádzal tiež zo zistenia, že v súčasnej dobe je vedených niekoľko konaní vo veci starostlivosti o maloletú S. a v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej vo veci sp.zn. 25P 138/2015 bolo nariadené znalecké dokazovanie.

5. Súd prvej inštancie v danom prípade dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, pretože starostlivosť o maloletú je zabezpečená a nachádza sa v starostlivosti matky, v jej domácnosti bolo vykonané šetrenie kolíznym opatrovníkom a neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali bezodkladné vyňatie maloletej z faktickej starostlivosti matky a jej odovzdanie do starostlivosti otca. Pokiaľ ide o tvrdenie otca v podanom návrhu, vo veci bude vykonané dokazovanie, na základe ktorého bude môcť súd rozhodnúť v záujme maloletej. Z uvedených dôvodov súd návrh otca zamietol.

6. Proti uzneseniu podal odvolanie otec maloletej, ktorý nesúhlasil s rozhodnutím súdu a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrhu vyhovel. V odvolaní otec namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/ a h/ C.s.p. z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec namietal, že rozhodnutie je nepresvedčivé, nakoľko v ňom chýba riadne odôvodnenie. Z rozhodnutia nie je zrejmé, akými úvahami sa súd prvej inštancie riadil pri voľnom hodnotení dôkazov, keď dospel k záveru, že návrh otca nie je dôvodný. Neprihliadol na závery znaleckých posudkov, na ktoré poukázal aj kolízny opatrovník a predpokladom na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli práve závery znaleckých posudkov na základe zistení, ktoré z nich vyplývajú. Otec nesúhlasil s tým, že nie je dostatočným dôvodom na odňatie dieťaťa zo starostlivosti matky zistenie, že matka je drogovzo závislá niekoľko rokov, minimálne od roku 2009, že drogy brala aj počas tehotenstva, že testy preukazujú pozitívne výsledky na drogy od predchádzajúceho roku. Poukázal na výpis zo zdravotnej dokumentácie a zdôraznil, že matka obviňovala otca z toho, že berie drogy, ale o sebe túto rozhodujúcu skutočnosť zamlčala. Podľa názoru otca nie je možné s prihladením na Dohovor o právach dieťaťa prehliadnúť odborné vyjadrenie súdneho znalca, podľa ktorého zneužívanie psychotropných látok môže viesť k zanedbaniu starostlivosti. V prípade intoxikácie alebo psychotickej epizódy je riziko ohrozenia zdravia alebo života dieťaťa. V tomto prípade môže dôjsť u zneužívajúceho aj k poruche schopnosti rozpoznať následky svojho konania. Okrem toho vyjadrenie kolízneho opatrovníka zo dňa 18.07.2016, ktorý by mal hájiť záujem maloletého dieťaťa vyvoláva oprávnené pochybnosti a jeho názor nie je akceptovateľný. Konštatovanie súdu, že maloleté dieťa sa nachádza v súčasnej dobe vo faktickej starostlivosti matky nezodpovedá realite, nakoľko matka je od mája 2016 zamestnaná a je vylúčené, aby vykonávala celodennú starostlivosť o dieťa tak, ako to poníma súd prvej inštancie. Matka ráno odchádza z domu do práce o 7.05 hod. a domov z práce sa vracia po 17.15 hod. Neexistuje žiadny právny titul na to, aby starostlivosť rodičov o maloletú fakticky bez súhlasu jedného z rodičov nahrádzal starý otec na čo upozorňoval už viackrát, ale bezvýsledne. Otec žiadal nariadiť neodkladné opatrenie, pretože maloletá sa nachádza v prostredí, ktoré je pre jej život a zdravie nevhodné a rizikové. Súd neprihliadol na dôkazy o nedostatočnej starostlivosti o maloletú a neprihliadol ani na to, že maloletá, ktorá je od decembra 2015 v starostlivosti matky a jej otca, nenapreduje a je na svoj vek zaostalá, vo veku 3 rokov používa plienky, pomočuje sa, veršičky ani riekanky neovláda, matka ju kŕmi, stále používa pri zaspávaní cumel. Otec žiadal vyhovieť návrhu vzhľadom na vytvorenie stabilného rodinného zázemia pre maloletú.

7. Krajský súd preskúmal vec bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 2 ods. 1, § 65, § 66, § 360 a nasl., § 395 ods. 1, ods. 2 zákona č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok; ďalej len C.m.p.), § 471 ods. 1, § 324 ods. 1, § 329 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok; ďalej len C.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

8. Uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd v celom rozsahu potvrdil, pretože je vo výroku vecne správne a keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi (skutkovými a právnymi) uznesenia, ako právnymi, toto uznesenie už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.). Akékoľvek dôvody uvádzané odvolacím súdom na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia by bolo len zopakovaním skutkových a právnych dôvodov uvedených súdom prvej inštancie. Pre úplnosť a na doplnenie správnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

9. Neodkladné opatrenie možno vydať pred začatím konania, alebo po začatí konania. V oboch prípadoch je možné ho nariadiť z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich neodkladný a dočasný charakter.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

12. Otec maloletej v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdil, že je potrebné upraviť pomery účastníkov, teda rodičov maloletej do času, kým súd rozhodne vo veci o úpravu práv a povinností rodičov k maloletej. Podľa názoru otca, dieťa, ktoré je v starostlivosti matky od decembra 2015 nenapreduje, je na svoj vek zaostalé vo veku 3 rokov používa plienky, pomočuje sa, veršiky a riekanky neovláda, matka ju kŕmi, stále používa pri zaspávaní cumeľ, a tak zlyháva základná starostlivosť, ktorú nedokáže nahradiť ani starý otec maloletej, ktorý nemá dôvod sa o maloletú starať namiesto jej vlastného otca, ktorý má záujem sa starať o maloletú. Otec tiež tvrdil, že má väčšie osobnostné predpoklady na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti a lepšie materiálne podmienky na zabezpečenie jej životných potrieb.

13. Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v Občianskom súdnom poriadku prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, že táto dočasná úprava je potrebná, že sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a že sa neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi a že účastník nie je obmedzený spôsobom neprímeraným povahe veci. Pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia súd skúma aj to, či návrh je prípustný z hľadiska ústavno-procesných princípov platných v civilnom procese, či je opodstatnený z hľadiska ochrany ústavou zaručených práv a slobôd, ktoré by mohli byť obmedzené, vylúčené, alebo suspendované výrokom neodkladného opatrenia.

14. S prihliadnutím na vyjadrenie otca, že maloletá je v starostlivosti matky od decembra 2015 je nutné zdôrazniť, že nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v Civilnom sporovom poriadku prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami v konaní, v danom prípade rodičmi maloletého dieťaťa, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, že táto dočasná úprava je potrebná, že sa v právnych vzťahoch medzi nimi nevytvorí nenávratný stav a že sa neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi nimi a že strana nie je obmedzená spôsobom neprímeraným povahe veci. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia súd skúma aj to, či návrh je prípustný z hľadiska ústavno-procesných princípov platných v civilnom procese, či je opodstatnený z hľadiska ochrany ústavou zaručených práv a slobôd, ktoré by mohli byť obmedzené, vylúčené, alebo suspendované výrokom neodkladného opatrenia.

15. V danom prípade súd prvej inštancie správne vychádzal zo zistenia, že ohľadne starostlivosti o maloletú S. je vedených viacero konaní, je nariadené znalecké dokazovanie a vykonáva sa ďalšie dokazovanie za účelom rozhodnutia o právach a povinnostiach rodičov k maloletej. Vzhľadom k tomu, že súd je povinný rozhodnúť v súlade so záujmom maloletej, je povinný v tej súvislosti vykonať aj dokazovanie a nie rozhodnúť bez náležitého zistenia skutkového stavu. Preto nemožno sa stotožniť s tvrdením otca maloletej, že od decembra 2015, kedy je maloletá v starostlivosti matky, práve v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nutné zmeniť výchovné prostredie maloletej a odovzdať dieťa neodkladne otcovi. Zo zistenia rodinných pomerov matky kolíznym opatrovníkom nevyplýva také zistenie, ktoré by odôvodňovalo vyhovieť návrhu otca. Skutočnosti, ktoré tvrdí

otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú predmetom skúmania súdu vo veci samej, vyhodnocovaním vykonaných dôkazov.

16. Krajský súd preto zastáva názor, že na základe tvrdenia otca, že maloletá, ktorá je v starostlivosti matky od decembra 2015 nenapreduje, je na svoj vek zaostalá vo veku 3 rokov používa plienky, pomôčuje sa, veršičky a riekanky neovláda, matka ju kŕmi, stále používa pri zaspávaní cumel, a tak zlyháva základná starostlivosť, ktorú nedokáže nahradiť ani starý otec maloletej, ktorý nemá dôvod sa o maloletú starať namiesto jej vlastného otca, ktorý má záujem sa starať o maloletú, by bolo v záujme maloletej vyhovieť návrh a odovzdať ju do starostlivosti otca. Pokiaľ otec tvrdí, že on má väčšie osobnostné predpoklady na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti a lepšie materiálne podmienky na zabezpečenie jej životných potrieb, tento svoj záujem bude môcť realizovať po rozhodnutí súdu v danej veci a to finančným zabezpečením starostlivosti o maloletú pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti rodičov, tiež materiálnym zabezpečením odôvodnených potrieb dieťaťa ako aj osobnou starostlivosťou, s prihliadnutím na nízky vek maloletej, ktorá potrebuje osobnú starostlivosť, ale to závisí až od rozhodnutia súdu o tom, ktorému rodičovi bude maloletá zverená do osobnej starostlivosti a zároveň druhý rodič sa bude na tejto starostlivosti primeraným spôsobom podieľať.

17. Krajský súd k námietke otca maloletej v podanom odvolaní, v ktorom vytýkal súdu prvej inštancie, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, poukazuje na ustanovenie § 329 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

18. Z uvedeného vyplýva, že pri prijímaní takéhoto opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a predbežným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. Aj v konaní o neodkladnom opatrení musí súd hodnotiť vykonané dôkazy, pritom (pri súčasnom preukázaní potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov) rozhodne skutočnosti, (predovšetkým nárok sám) nemusia byť spoľahlivo preukázané. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Procesnú zodpovednosť v uvedenom smere nesie navrhovateľ predbežného opatrenia.

19. Zákon preto nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o predbežnom opatrení vykonávať dokazovanie a naopak, vo vedomí, že výsluchom účastníka konania, proti ktorému návrh smeruje, by mohol byť zmarený účel uvedeného opatrenia; v ustanovení § 329 ods. 1 O.s.p. výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na neodkladné opatrenie vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku (na základe predložených listín) potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o predbežnom opatrení k obsahu listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť.

20. V danom prípade preto námietka otca maloletej v podanom odvolaní, týkajúca sa nedostatočne vykonaného dokazovania a namietaných nesprávnych skutkových zistení nebola dôvodná.

21. Pokiaľ otec v podanom odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, v tej súvislosti treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak z správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22. Nadväzne na ustanovenie § 395 ods. 1, ods. 2 C.m.p., § 470 ods. 1 C.s.p., a na skutočnosť, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo vydané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení účinnom do 30.6.2016; ďalej len O.s.p.), odvolací súd preskúmaval, či súd prvej inštancie sa dôsledne riadil citovaným procesným právnym predpisom (§ 74 a nasl.). V konaní nebolo preukázané, to ani sám odvolateľ netvrdil, že by nastala taká vada, ktorá by mala za následok

nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Otec vo svojom odvolaní síce označil odvolacie dôvody vyplývajúce z ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p., tieto ale vôbec neodôvodnil konkrétnymi právnymi skutočnosťami. Súd prvej inštancie sa vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia podstatnými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (teraz neodkladného opatrenia), rozhodol v záujme maloletého dieťaťa; mal za základ právne skutočnosti, existujúce, osvedčené, v čase rozhodovania.

23. Podľa právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd prvej inštancie rozhodoval, predbežným opatrením môže súd z hľadiska riadnej výchovy dieťaťa nariadiť povinnosť odovzdať dieťa do starostlivosti druhého rodiča, alebo do starostlivosti toho, koho označí súd podľa § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.

24. Podľa § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov, alebo do starostlivosti toho, koho označí súd.

25. Obsah predbežného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa sa bezprostredne dotýka výchovy maloletého dieťaťa. V uvedenom ustanovení zákonodarca nehovorí o zverení do výchovy, ale používa pojem starostlivosť, ktorý z hľadiska svojho významu deklaruje práve provizórnosť samotného predbežného opatrenia. Odovzdanie maloletého dieťaťa do starostlivosti druhého z rodičov, alebo osoby, ktorú určí súd, je preto faktickým opatrením, ktoré neanticipuje otázku budúcej výchovy. Súd pri rozhodovaní o odovzdaní dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov, príp. do starostlivosti tretej osoby prihliadne na relevantné ustanovenia Zákona o rodine.

26. Neodkladné opatrenie v oblasti starostlivosti súdu o maloletých by malo byť len krátkodobým provizóriom a nie konečným rozhodnutím vo veci samej. Účelom predbežného opatrenia v konaní o výchove maloletého dieťaťa je dočasná úprava pomerov účastníkov konania, resp. ochrana potenciálneho výkonu rozhodnutia, ktorý by mohol v budúcnosti byť ohrozený. Osobitosť inštitútu spočíva v skutočnosti, že ide o súdnu úpravu, avšak pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Toto opatrenie má mať výnimočný charakter, v prípade rozhodnutí o výchove maloletých detí má svojim spôsobom smerovať k ich „prežitiu“. Z tohto hľadiska právna úprava zodpovedá Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý zaraďuje právo na prežitie medzi právami dieťaťa na popredné miesto.

27. V článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. V zmysle článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú starostlivosť.

28. V článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa.

29. V zmysle článku 41 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

30. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchovu a starostlivosť o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

31. Vychádzajúc z účelu predbežného opatrenia v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom je dočasná úprava pomerov rodičov, resp. ochrana potenciálneho výkonu rozhodnutia, ktorý by mohol v budúcnosti byť ohrozený, pričom ide o úpravu zo strany súdu, pred rozhodnutím vo veci.

32. Odvolací súd zastáva názor, že okresný súd v súlade s uvedeným ustanovením správne právne posúdil danú vec a rozhodol v súlade so zákonom. Námietka otca v podanom odvolaní, ktorá sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci, preto nie je opodstatnená.

33. Okrem toho je nutné zaoberať sa tiež námietkou otca, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nepreskúmateľné.

34. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O takúto procesnú vadu ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

35. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

36. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietskami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05 a tiež Kraska c. Švajčiarsko).

37. Arbitrárnosť rozhodnutia môže byť kvalifikovaná buď ako rovnocenná konkurencia viacerých protichodných právnych názorov vyslovených súdom, alebo situácia, v ktorej súd svoj jediný právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré prichádzajú do úvahy.

38. Samotné rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany, musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov súdneho konania pri rešpektovaní zásad spravodlivého súdneho konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na zrozumiteľnosť, jasnosť a súlad skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k jeho výroku.

39. Záonné požiadavky na odôvodnenie rozsudkov vyplývajú z § 157 ods. 2 O.s.p. Jeho účelom je predovšetkým doložiť správnosť rozsudku, zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozsudku. Z hľadiska úplnosti odôvodnenia rozsudku sa žiada, aby odôvodnenie obsahovalo najmä stručné a výstižné prednesy účastníkov a ich konečné návrhy, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal preukázané a právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Ak súd svoj skutkový a naň nadväzujúci právny záver v rozhodnutí riadne neodôvodní, jeho rozsudok nemožno považovať za preskúmateľný.

40. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa zodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd prvej inštancie pri rozhodnutí postupoval a právu účastníkov na spravodlivé súdne konanie.

41. Krajský súd zastáva názor, že v danom prípade nebolo postupom súdu prvého stupňa porušené právo odvolateľa na spravodlivé súdne konanie, čím mu súd prvej inštancie neodňal možnosť konať pred súdom. Po posúdení námietky otca maloletej, spochybňujúcej presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia súdu, dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie zodpovedá požiadavke ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p.

42. Krajský súd s prihliadnutím na uvedené dospel k záveru, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia okresného súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia.

43. Krajský súd sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu o zamietnutí návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a pre doplnenie uvádza, že za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd nerozhodol a neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

44. Tvrdenie o neúplnosti vykonaného dokazovania, resp. že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tvrdenie odvolateľa o nedostatkoch dokazovania tiež o nesprávnom právnom posúdení veci, je neopodstatnené.

45. Pretože uznesenie súdu prvého stupňa spĺňa základné právne náležitosti, najmä zrozumiteľnosť, určitosť a jasnosť a je logickým a právnym vyústením priebehu a výsledkov prvostupňového konania, jeho odôvodnenie je presvedčivé a odvolací súd sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje, potvrdil ho ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP na zdôraznenie jeho správnosti ho iba doplnil o ďalšie dôvody.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).